

tilstrækkelig, der skal mere til – offentlige investeringer – men det her er noget af det arbejde, der skal gøres. Hvis bankerne ikke har kapital nok, bliver de for forsigtige i forhold til at låne ud. Lidt forsigtighed er naturligt og rigtigt, når konjunkturerne vender, men det må ikke være manglende kapital, der udløser et låneafslag til et fornuftigt projekt.

Nu er vi noget af vejen. Bankpakken skal give mulighed for fortsatte eller nye kreditter til gode projekter, der giver arbejdspladser, vækst og skatteindtægter. Men hvis ikke der er noget at bestille for virksomhederne, er der jo ikke noget at låne penge ud til. Derfor er næste skridt i at afværge den finansielle krises skadelige konsekvenser at sætte ind med offentlige investeringer i skoler, plejehjem, infrastruktur og energirenoveringer. Det vil virke langt bedre end de ufinansierede skattelettelser, som også er fremme i debatten, og vi burde have taget fat på det arbejde allerede med pakken her. Nu tager vi skridtet, og så må vi videre med de offentlige investeringer efterfølgende.

Det er kredittapakken, vi står med. Den gør det muligt for banker og realkreditinstitutter at låne op til 100 mia. kr. mod en fornuftig rente til staten. Staten tager sig altså godt betalt for den kapital, der indskydes. Den rente, bankerne skal betale til staten, er individuelt fastlagt, men vil i gennemsnit være på 10 pct. Kredittapakken kan derfor i sidste ende vise sig at være en god forretning for staten.

SF har været med til at få en særlig kredit til eksportvirksomheder ind i ordningen. Der indgår en øget regulering, en styrkelse af Finanstilsynet og Forbrugerombudsmandens muligheder samt en stramning af kravene til bankerne i pakken. Men selvfølgelig ville pakken have set anderledes ud, hvis der havde været 90 mandater bag SF's ønske til pakken, som også den socialdemokratiske ordfører nævnte. Vi havde gerne set, at staten havde købt aktier i bankerne og på den måde fået styrket indflydelse via udpegede repræsentanter. Vi havde gerne set yderligere krav til bankerne, bl.a. i forhold til krav til bestyrelserne, krav om henlæggelser fra bankens side, så bankerne indbetalte et beløb til at styrke dem imod dårligere tider i fremtiden, og en spredning af deres risici, så det ikke kun er det enkelte lån, men også sammensætningen af udlån, der bliver set på. Flere af de her krav kunne have været endnu skarpere, og de kunne have været gjort permanente.

SF havde også gerne set, at banker, der på den måde er understøttet af adgangen til statslig forpligtelse, forpligter sig til ikke at donere penge til politiske partier, så der ikke kan sås tvivl om bankernes politiske uafhængighed i de her sager. De krav var der desværre ikke politisk opbakning til, men det gør ikke kredittapakken mindre nødvendig. Og der er blevet sat nogle vigtige politiske aftryk på en helt nødvendig kredittapakke:

Toppen er blevet taget af bankernes grådighed, vi har lagt en begrænsning for, hvor stor en del af bankdirektørernes løn der kan trækkes fra i skat. Dermed er staten og skatteborgerne ikke med til at betale de urimelig høje lønninger – de går alene fra bankens overskud. Der er blevet aftalt et forbud mod aktieoptioner, og der er blevet strammet op over for salg af bankens egne aktier til kunderne.

Næste skridt må være en aftale om en vækstpakke, som altså gerne skulle have været der allerede nu, så virksomhederne får noget at lave og fyringerne standser. Det er samme strategi, jeg har hørt Socialdemokraterne anbefale, og som også ligger i dele af Enhedslistens beslutningsforslag, som vel mere er en markering end en aktuel politisk mulighed. Det er helt i orden, men SF har valgt at forholde sig til de politiske og økonomiske realiteter og sætte vores mandater i arbejde for at få det bedst mulige resultat med kredittapakken.

Først og fremmest skal vi nu hurtigst muligt have øget de offentlige investeringer. Vi skal give kommunerne lov til at gå i gang med de mange projekter, de har liggende, og som de mange steder gerne vil føre ud i livet, men som de ikke kan på grund af anlægsloftet. Vi skal have sat gang i renoveringen af skoler og ældreboliger og almentnyttigt byggeri, sygehuse, infrastruktur og alt det offentlige byggeri, der trænger til at blive opdateret til moderne energistandarder, hvor varmen og energien i dag fiser ud mellem sprækkerne.

Det vil være en gevinst for beskæftigelsen, den økonomiske vækst og miljøet – projekter, der alligevel skal laves på et eller anden tidspunkt, som er blevet skubbet foran os, og som er afgørende for vores fremtid, fordi de vil være med til at gøre os uafhængige af fossile brændstoffer og udemokratiske regimers leverancer af olie og gas. Nu har vi chancen for at sætte tryk på den udvikling til gavn for miljøet, Danmarks sikkerhed og dansk økonomi og vores fremtidige eksport. Vi mener godt, at det offentlige for-